

Krokodýli a duchové z floridských bažin cestují do podsvětí

Alena Vocelková
spolupracovnice redakce

Rodina Bigtreeů osamoceně žijící na ostrově v bažinách na jihu Floridy se svými krokodýly, dívka, která chodí s duchem, a tajemný Ptačí muž, cestující do podsvětí. Zní to jako zajímavý mix ingrediencí pro hodně čtivou knihu?

To vše obsahuje *Swamplandie* - první kniha Karen Russelové vydaná v češtině. V roce 2012 byla nominována na Pulitzerovu cenu a

sbírala i další trofeje. Jenže na serveru goodreads.com, kde nepíše recenze kritici, ale čtenáři, má průměrné hodnocení a také spoustu komentářů typu: Nechápeme, co na té knize ostatní vidí.

Dva rozdílné světy

Hlavní dějová linka se točí kolem rodiny Bigtreeů, žijících podle starých tradic. Provozují zábavní park a zápasí s krokodýly. Jejich životní styl, protkaný magií, stále více ohrožuje blížící se moderní civilizace.

Příběh začíná vyprávět dívka Ava a děj se pořádně rozeběhne až poté, co tragicky zemře její matka, odvážná zápasnice s krokodýly, jejíž vystoupení lákala na ostrov zástupy zvědavců. *Swamplandie* tak přišla o hlavní lákadlo pro turisty a navíc jí návštěvníky začal přetahovat nedaleko postavený moderní zábavní park.

Když z rodného ostrova odejde na pevninu Avin bratr, spád se ještě zrychluje. Začne se v něm střídat pohled obou sourozenců, přinášející ostrý kontrast mezi snem a reali-

ty. Na jedné straně je Ava obklopená kouzly, plující do podsvětí s Ptačím mužem a snažící se najít svou ztracenou sestru, na druhé její bratr pracující v konkurenčním zábavním parku. Ale v závěru se příběh uvolňuje z pout čehokoliv magického a končí zcela realisticky. Jen je to zakončení po předchozím pozvolném budování děje snad až příliš rychlé.

Pro oddech to není

Prvky magického realismu, v jehož duchu je dílo psáno, se proje-

vují nejen v úplném mystičnu, ale i v hrdinech samých, kteří jsou zpočátku obklopeni auroou tajemství.

Autorka s přehledem propojuje reálný svět s fantaskními motivy. Zapojuje do děje odkazy na starořecké legendy, například v podobě Ptačího muže, který veze hrdinku do podsvětí, jako by byl bájným Charonem na řece Styx. A mistrně používá nejrůznějších přirovnání, hravě pracuje s jazykem: „Snažila jsem se přijít na to, jaký druh ptáka by mohl takový zvuk

vydávat. Jediný tón držený v jednom okamžiku jako jantarové pozastavení, jako uhlokresba padajícího lkara.“

Má tedy pravdu nadšená kritika, nebo skeptikové? Záleží na čtenáři. *Swamplandie* není určena pro oddech a relaxaci, na to je příliš mnohovrstevnatá a vážná. Ale ti, kterým těžší čtivo nevadí, budou nepochybně spokojeni.

Swamplandie
Karen Russelová

65 %